

[CRÒNICA del JUDICI]

Síntesis: Boya, Esteve, Corretja, Cuenca i el tàndem Solà-Assens

written by Lluís Busquets | 14 de maig de 2019

Se pondrá también en conocimiento del Cuerpo Colegislador respectivo la causa que existiere pendiente contra el que, estando procesado, hubiese sido elegido Senador o Diputado a Cortes. (Art 751 bis)

Si un Senador o Diputado a Cortes fuese procesado durante un interregno parlamentario, deberá el Juez o Tribunal que conozca de la causa ponerlo inmediatamente en conocimiento del respectivo Cuerpo Colegislador.

Lo mismo se observará cuando haya sido procesado un Senador o Diputado a Cortes electo antes de reunirse éstas. (LEC 752)

En todo caso, se suspenderán por el Secretario judicial los procedimientos desde el día en que se dé conocimiento a las Cortes, estén o no abiertas, permaneciendo las cosas en el estado en que entonces se hallen, hasta que el Cuerpo Colegislador respectivo resuelva lo que tenga por conveniente. (LEC 753)

Firme un auto de procesamiento y decretada la prisión provisional por delito cometido por persona integrada o relacionada con bandas armadas o individuos terroristas o rebeldes, el procesado que estuviere ostentando función o cargo público quedará automáticamente suspendido en el ejercicio del mismo mientras dure la situación de prisión. (Art. 384 bis de la LEC)

□Ahir, 13-V, reprengué al macrojudici. Sessió 43a amb presència de l'ex-lehendakari **Ibarretxe**. **Marchena**, al meu entendre, té massa properes dues dates, el 21-V: dia de

recollida d'actes a les Corts, i el 28-IV proppassat, dia de les eleccions que poden canviar majories al CGPJ. Què farà la sala el 21-V? Els advocats han sol·licitat la llibertat dels presos polítics: han de poder exercir els seus drets polítics en plenitud. Però encara no se sap si els electes – **Oriol Junqueras, Jordi Sànchez, Jordi Turull, Josep Rull i Raül Romeva**– podran recollir les actes presencialment. Segons l'art. 71.1 de la Constitució, Diputats i Senadors gaudeixen d'*immunitat* “per les opinions manifestades en l'exercici de les seves funcions”. I segons el 71.2, Diputats i Senadors gaudeixen d'*immunitat* i “només podran ser detinguts en cas de flagrant delicte. No podran ser inculpats ni processats sense la prèvia autorització de la cambra respectiva”. Caldran, doncs, suplicatoris?□

Si els presos polítics electes recullen actes, de retruc, deixaran de ser diputats al Parlament de Catalunya. És el de menys. Amb la llei a la mà, sense el vist-i-plau del Congrés i del Senat, el judici s'hauria d'aturar perquè la Llei d'enjudiciament criminal (LEC) estableix que s'ha de paraitzar qualsevol causa durant dies o setmanes mentre les cambres, en sengles comissions de l'estatut dels diputats, no resolguin –favorablement– els suplicatoris (LEC, art. 750-753). La qüestió és si el TS acceptarà o no aquest camí dels suplicatoris. La seva decisió condiona tant el ritme del judici (**Marchena** només ha programat sessions fins el 20-V, dia previst perquè s'acabi la prova testifical) com l'assistència dels presos polítics electes als plens.

□Podrien ser suspesos d'assistir-hi com va fer **Llarena** el juliol passat, carregant-se la separació de poders? En efecte, **Llarena** va suspendre els cinc diputats i el president **Puigdemont** emparant-se en l'article 384 bis de la LEC, però va permetre que deleguessin les funcions en un altre diputat, una possibilitat que solament van aprofitar **Junqueras** i **Romeva**, amb l'argument que el magistrat no podia alterar així la majoria resultant de les eleccions del 21-XII-17. Els cinc

presos polítics electes continuen processats per rebel·lió, i, tot i la irregularitat de la suspensió de **Llarena** (l'acusació no és cap condemna), el TS podria demanar a les cambres que votessin la suspensió de càrrecs públics dels cinc presos polítics. Ara, si això passa, a banda que les possibles negociacions entre el PSOE i l'independentisme, en vista a la investidura de **Pedro Sánchez**, perillarien de debò, **Marchena** se la juga davant dels observadors internacionals i davant d'Europa. S'entén la seva irascibilitat malgrat la voluntat d'aguantar les formes. Altrament, sap una altra cosa: quan el proper 30-IX s'hagin de renovar càrrecs al TS, amb les majories possiblement canviades al CGPJ per la victòria del PSOE, podria esdevenir-se que hagués de deixar el càrrec. De pujar a presidir el TS fa ben poc temps podria baixar i passar a simple magistrat de sala. Amb 60 anys acabats de repicar, el macrojudici, que podria haver-li resultat una catapulta, el pot enterrar de viu en viu.

□ Amb aquests ànims començà la sessió 43a del macrojudici amb presència de l'ex-lendakari **Ibarretxe** entre el públic. **Albert Nogueras**, funcionari interí de la Generalitat de Catalunya, que votà a Vilalba Saserra (Vallès Oriental), un poblet de 700 habitants, fou el primer testimoni. Arribà a quarts de 10 i ja hi havia el binomi de ME, que intentà entrar en diverses ocasions durant el dia, però la quarantena de persones presents els barrava el pas. Havent vist per les xarxes com les gastaven les FCSE en d'altres llocs, els votants del centre havien acordat que si hi acudien, després de mostrar-los l'ordre judicial, els afranquirien el pas. Arribaren a $\frac{1}{4}$ de 6 en 18 o 20 vehicles, però no els van mostrar ni dir res, sinó que es van obrir pas a cops d'escut i porres tot i que no empraren escopetes que duïen. Els pegaven tot i l'actitud pacífica de la gent. No es van requisar cap mena material del referèndum, només un ordinador de l'ajuntament i alguns altaveus. Hi va haver ferits i cops a l'esquena i al cap. El fiscal **Zaragoza** demanava quins insults hi va haver (només una persona cridà: "Fills de puta!"; els altres cridaven que eren

gent pacífica i que volien votar) i per què no s'apartaven quan arribaren, però es devia sentir en fals perquè no va demanar res més.

□ **María Pilar Rodríguez**, administrativa, votà a l'escola privada FEDAC d'Horta (Barcelona). La PN va fer acta de presència a $\frac{1}{4}$ de 10. No els va explicar res ni dir res. S'havien enllaçat i els arrencaven de mala manera i els llençaven al carrer. (I ha vídeos a la xarxa dels fets.) "Érem molta gent: mig miler o un miler de persones. Era difícil passar. Vam fer un silenci eloqüent." Un comanament va trucar per telèfon i van marxar. Era una escola privada i no podien ser-hi: hi ha agents de policia investigats per la seva actuació. La testimoni va poder votar passat migdia perquè la xarxa queia. El fiscal **Zaragoza** li demanà si estava segura que la PN havia usat les porres. "Sí". I digué que no tenia més preguntes.

□ **Jordi Leal**, va votar al centre electoral l'Espai Betúlia de Badalona. Els ME van intentar entrar, però l'acumulació de gent a la porta no els ho va permetre. L'ambient va ser tranquil i que les FCSE no es van presentar al col·legi. Tres declaracions ben diferents. Sense FCSE, amb FCSE que se'n van i amb FMSE que atonyinen la gent. Qui era el violent? Més clar, aigua.

□ Arribà la declaració estrella de **Mireia Boya**, exdiputada de la CUP, processada al Suprem i al TSJC per l'1-0. Però les defenses li demanaren pel 20-IX i durant la seva declaració **Marchena** la va tallar quatre vegades perquè no s'estengués en els detalls. Va arribar a la seu d'Economia a les onze del matí. Anava acompanyada de **Gabriela Serra** i **Eulàlia Reguant**. "Era important que se'm veiés, com a càrrec electe que era, i per això em vaig dirigir a l'entrada." Segons contà, l'ambient era festiu i va poder arribar fins a la porta, on va trobar molts companys del Parlament. En cap moment es no van fer crides a impedir els escorcolls de la comitiva judicial. "Les crides eren per defensar el dret de protesta i el dret de

votar l'1-0, sempre des de la desobediència civil i la no-violència." Damunt dels cotxes de la GC ja hi havia una trentena de periodistes. En saber què passava a la seva seu, es va dirigir a la seu de la CUP, on la policia espanyola intentava assaltar-la sense cap ordre judicial, cosa que lamentà. Es va fer resistència passiva davant de l'entrada. "No van entrar perquè no tenien cap suport legal per fer-ho." Allò va durar vuit hores i no entenia per què dels policies van disparar salves quan es van retirar, quan l'ambient era festiu i l'única tensió la posaven ells. Després va tornar a Economia amb **Eulàlia Reguant**. "L'ambient era distés, alegre i festiu", assegura. **Boya** explica tot seguit un fet força desconegut, perquè no hi ha imatges: que van pujar dalt d'un "pàtrol" de la Guàrdia Civil, que ja tenia enganxines i el vidre de davant esquerdat, per fer una crida a la no-violència, començada d'una manera jocosa per ser escoltada: "Molts voldríeu ser damunt d'un vehicle de la GC com ara sóc." Però la seva intenció era dir a la gent que la intervenció de la policia cercava una resposta violenta i ningú no havia de caure en cap provocació de la GC. Però no es va estar de dir la veritat tot afegint que el seu pes potser va ajudar a abonyegar una mica més el vehicle. Ho va fer com a trona per predicar la no-violència. **Boya** és així. Quan fa un any, el 8 de maig del 2018, el jutge **Pablo Llarena** li va comunicar el seu processament per desobediència (que no implica penes de presó), ella va criticar el magistrat perquè davant d'un fet similar processés per rebel·lió la presidenta del parlament, **Carme Forcadell**. Li hauria etzibat que trobava del tot incoherent que "per tramitar a registre del parlament les lleis de referèndum i de transitorietat, i les propostes de resolució de la declaració d'independència, m'acusi a mi només per desobediència, mentre que la persona que va permetre el debat de la meva iniciativa entrant aquestes lleis i propostes al registre, **Carme Forcadell**, sofreixi presó i tingui la demanda de trenta anys per rebel·lió. Això demostra que hi ha una intencionalitat política i una clara parcialitat en les seves actuacions." (Com se li deuria quedar la cara a

Llarena?) Altrament, **Boya** explicà ahir que es va discutir amb **Jordi Sànchez**, perquè ell estava convençut que s'havia de desconvocar la concentració i la **Reguant** i ella trobaven que no eren ningú per desfer una concentració de protesta, pacífica i no-violenta". A més, allò no acabava. S'havien fet detencions. La protesta era viva. Les representants de la CUP van acceptar desconvocar la concentració a canvi de convocar una nova protesta l'endemà davant del TSJC contra l'actuació de la GC. Les acusacions no li van fer cap pregunta. Li volien mostrar menyspreu?

□Va seguir el TIP **1622**, inspector en cap regional de Reacció i dispositius dels ME, que es diu **Jordi Rodon**. Els advocats tractaven de demostrar que de concentracions de protesta com les dels dies 20-IX davant la seu de la Conselleria d'Economia o del 21-IX davant el TSJC n'hi havia hagut diverses i li van fer explicar com, a la tardor del 2016, i també davant del TSJC, hi va haver concentracions de protesta pel judici del 9N amb intervenció voluntaris de l'ANC fent passadissos.

□S'esperaven molt, ahir, també, les declaracions de **Francesc Esteve**, director del gabinet Jurídic de la Generalitat des del 13-VI-2017 a proposta de la consellera **Munté**, investigat al jutjat 28 de Barcelona per la publicació d'un acord marc per a l'adquisició d'urnes. Era un home amb molta informació, que defensors i acusadors volien espremer. I a fe que no va defraudar. Segons ell, no es va incomplir cap requeriment quant a la preparació del referèndum. Dels registres del dia 20-IX, assegurà que **Turull** no s'havia mogut de la Conselleria i que de bon matí li donà ordres perquè, com a director del gabinet jurídic, facilités l'actuació policíaca i judicial; ell fou qui l'informà durant la jornada. Per part dels departaments també li notificaven els requeriments judicials que rebien en relació al referèndum. "Per part de la Generalitat es van complir tots els requeriments policíacs i judicials. Si hi hagués hagut requeriments greus del TC, hauria advertit als membres del govern." Quan li feien saber

els departaments que en rebien, ell els el retornava amb un informe sobre la transcendència del requeriment. El 29-IX de setembre va arribar una notificació al CTTI per tancar vint-i-set aplicacions relacionades amb el referèndum. Se'n van tancar vint-i-sis i es va fer constar a l'acta la complicació de tancar la darrera. L'endemà, vigília del Referèndum, se'ls va fer tancar el Wifi de tots els centres escolars. I els seguidors del judici vam tornar enrere: vam saber a què es dedicaria la nau annexa, se'ns detallà que es posà un contenciós-administratiu no contra del nomenament de **Pérez de los Cobos** sinó contra les ordres orals que donava i contra el fet que des de la política es volgués interferir en els cossos policials quan ja existia l'acta del TSJC. Gràcies a **Esteve** també vam saber que el tema del vot electrònic tenia per origen la voluntat de solucionar problemes dels residents a l'exterior, i vam tornar a posar-nos al cap que no existia cap encàrrec formal específic a Unipost. En relació a la CCMA, **Esteve** va aportar una nova desconeguda: que el passat gener del 2019, la direcció de la CCMA havia tornat a reclamar el pagament de les factures de l'anunci de les vies de tren al departament de Presidència, que sempre havia pensat que era un anunci que entrava dintre de la publicitat gratuïta. Si reclamaven el pagament, és que mai s'havia fet, esclar, però **Esteve** afegí que el govern considera no s'han de pagar de cap manera, tot adduint que, arran del problema, van demanar un procediment de rescissió d'ofici de l'encàrrec de l'anunci, que ha conclòs la nul·litat de l'encàrrec efectuat. (La comunicació es va fer amb un correu electrònic i no pas amb la plataforma de gestió adequada, i es va fer sense previsió de crèdit, això és, sense seguir els procediments establerts per la contractació pública. **Pina** demanà d'incloure-ho tot a la causa. Altrament **Esteve** assegurà que no existia cap factura sobre el registre de les persones que resideixen a l'estranger (d'altres comunitats autònomes també tenen aquest registre!) i que cap partida fou destinada al referèndum... A **Madrigal**, deixant-li clar que ell no era l'interventor general, li digué que els informes del gabinet jurídic que ell podia fer, no són

vinculants, que no era competència seva aconsellar desconvocar el referèndum, que l'anunci de les vies no formava part de la campanya de civisme encara no ho havia après!), que va tenir coneixement posterior que diversos proveïdors de la Generalitat va presentar factures negatives i, que, malgrat no pagar publicitat a TV3, no va suposar cap perjudici a la CCMA. Vam saber també tots els detalls del que és un acord marc i com es podien obtenir ampliacions de crèdit. **Madrigal** volia saber si podien desviar-se diners fora dels processos formals sense suar la samarreta; **Seoane**, advocada de l'Estat, aquesta vegada l'havia suada més: va ser incisiva i detallista. Anava trobant el seu lloc. Però la malversació, si és que la buscaven, no reganyà enlloc les orelles.

□La defensa reblà el testimoni anterior amb el de **Mercè Corretja**, Directora general de contractació pública de la Generalitat des de febrer 2016, que començà explicant les seves funcions (establir criteris i dirigir polítiques de contractació pública, vetllar pel compliment de la legalitat, la concurrència, la transparència i el sistema informàtic i analitzar les dades d'aquest tipus de contractes, que sempre són electrònics) i assegurà, després de deixar clar que tots els contractes de la Generalitat són públics, que no ha trobat cap despesa relacionada amb l'1-0. Altrament, mai no es pot iniciar un expedient sense reserva de crèdit. "El compromís de despesa és quan es perfecciona el contracte mitjançant document administratiu", explicà. I va respondre les preguntes sobre els concursos que queden deserts. Atès que electrònicament el sistema del Gestor d'Estructura de Contractes no permet fer el pas següent sense haver fet bé l'anterior, hi ha una garantia sòlida. També explicà els acords marc (encara treia el nas Unipost!) i la necessitat de les notes d'entrega. I quedà clar que el govern no tenia ni té cap poder contractual. Tampoc no tenia cap marge de fer res entre la convocatòria i l'1-0, ja que per fer contractacions tal com ho preveu la llei cal més temps. "El temps mínim perquè es formalitzi un contracte és de sis mesos". Les

acusacions volien saber també si podien comptar com a despeses les generades en els centres públics convertits en centres electorals l'1-0. "La cessió d'un equipament públic pot ser gratuïta?" En surtiren escaldats. "Mai no es contracten. La decisió és de qui el cedeix. Però, si no té règim de preus públics, no es pot demanar cap quantitat econòmica per l'ús d'un local públic." Tornà a sortir el bloqueig de comptes per part del govern central, que passà de la remissió mensual de despeses a setmanal... "Totes es van enviar! I es donà el cas que, abans de fer cap contracte, s'havia de demanar permís al Ministeri". La malversació seguia sense aparèixer. **Madrigal** li arribà a demanar si es podia donar el cas d'un contracte d'Òmnium que pagués la Generalitat, cosa, informàticament, impossible. **Marchena** fins i tot l'avisà perquè no inferís conclusions. **Seoane** volgué comparar els contractes marc, els singulars i els menors i saber de les reclamacions, inspeccions i sobre costos... Res a fer. Si encara burxaven la malversació és que no la tenen prou clara ni evident. Eren quarts de tres de la tarda. **Marchena** declarà un recés, però la sala no anuncià res sobre les sol·licituds dels advocats en relació als presoners electes ni sobre els suplicatoris com esperaven els periodistes.

□ La primera persona que declarà a la tarda, fou **Núria Cuenca**, Secretària General del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya des del 2-VI- 2018. Explicà, d'acord amb la LEC i la LOE què son centres privats i públics (i parla de bens demaniais, els destinats a l'ús públic). En els centres, enllà dels horaris lectius, la Generalitat no pot fer res: depenen d'associacions, ajuntaments... És molt normal que els centres se cedeixin per a activitats no lectives. "Es van comptabilitzar tots els danys de la jornada del referèndum als centres educatius. Coincidien amb els llocs on hi va haver actuacions policíiques." Les acusacions volien imputar costos al referèndum i... van sortir esquilats: els danys de les FCSE van ser d'entorn 268.000€. El fiscal **Moreno** no sabia quina cara posar.

□Les defenses havien previst encara clarificar un fet que havia quedat una mica ambigu fins ahir. El del vaixell dels “piolins”, el Moby Dada, el qual no se’l deixà atracar a Palamós i, com que el conseller **Rull** va fer un tuït, li volien carregar el neuler. **Ricart Font**, ex-secretari d’infraestructures i mobilitat i ex-President de Ports deixà clar que havia demanat atracar-hi 20 dies per arranjar cabines sense passar per la plataforma “Dueport”. Palamós no està preparat pel que demanava i, a més, el port esperava nou creuers. Ningú de Ports de l’Estat l’informà que es tractava d’un “vaixell d’estat”. Explicà les raons del per què no se’l deixà atracar, entre altres coses perquè era massa llarg; el conseller de Territori no hi tenia res a veure... El fiscal **Moreno** adduí que el pràctic del port de Palamos, **Pedro Buil**, que declarà el 6-III, va dir que sí que hi cabia; el senyor **Font** li clavà fins al mànec: la feina dels pràctics és ajudar als capitans a entrar i sortir del port; l’anàlisi de llocs d’atracament és qüestió d’experts i tècnics.

□Declarà tot seguit **Josep M. Álvarez**, Secretari general d’UGT, al qual només se li demana sobre els “acords en fred”, això és, els serveis mínims en sanitat, transport i moviment mercaderies. Es van complir el 3-X? “No érem convocants, però crec que sí”. I **Marchena** no deixà moure d’aquest tauler als fiscals. Continuà la declaració **Joan Vallvé**, vicepresident 3r d’Òmnium Cultural, detingut quan la constitució de la clandestina Assemblea de Catalunya. L’advocat aconseguí fer-li dir que, a Catalunya hi ha hagut moltes manifestacions i concentracions abans de la del 20-IX-17: volia donar ocasió a la sala de defugir les acusacions que impliquen violència. En efecte, assegurà que ell havia estat en moltes concentracions per crear consciència pacífica dels drets de reunió, concentració i protesta. Les de l’11 setembre les començà el 1964! I en desgranà algunes: el 6-II-17, quan l’inici del judici a **Mas-Ortega-Rigau**, davant del TSJC, no pas per fer cap coacció als poders públics o a Magistratura, sinó per manifestar la discrepància; l’11-VI-17 a Montjuïc, en suport

pacífic i festiu a unes persones determinades; les el 20 i 21-IX-17, quan, malgrat la gent nombrosíssima, els bars estaven oberts... "Els ciutadans van manifestar la seva indignació. En cap moment no es va voler dificultar ni impedir l'actuació judicial." L'1-0 votà a la Casa-cívica de Sarrià-Sant Gervasi i, atès que estava operat del genoll, li van fer pas entre la munió de gent com a les persones de mobilitat reduïda. Encara va explicar què era la plataforma "En peu de pau", que vol garantir el fet que qualsevol manifestació o concentració a Catalunya es faci de manera pacífica i bandegi del lloc aquells que tinguin altres actituds. Òbviament, no sabia res del document EnfoCats ni dels tuïts que havia fet Òmnium el 20-IX cridant a defensar les institucions, res deplorable, cosa que el fiscal **Cadena** no entenia.

□A continuació declarà **Itziar González**, arquitecte, exregidora socialista de l'Ajuntament i membre del comitè executiu del Pacte Nacional pel Referèndum del desembre de 2016. Posà nerviós **Marchena** perquè donava detalls de tot. Del coneixement amb **Cuixart**, de coincidències en la lluita contra la corrupció i, sobretot, del Pacte Nacional pel Referèndum, al qual la convidà de ser-hi el mateix president **Puigdemont**, tot i que **Marchena** no li deixà explicar qui en formava part ni els objectius. Va poder dir que va ser una proposta seva reunir-se en un col·legi diferent cada vegada, per trobar escenaris de més o menys diàleg o rebuig. Volia generar la màxima transparència possible. Quant l'1-0, li va semblar una situació tranquil·la i pacífica. Seguí el testimoni de **Camil Ros**, Secretari General de l'UGT de Catalunya, que assistí a la roda de premsa de l'hora de dinar del 20-IX (hi van fer discursos molts representants de diferents entitats!), va ser part del Pacte Nacional pel Referèndum, el matí cridà a la mobilització i a la nit, després de sopar amb una delegació sindical, cap a les 11, tornà a la Conselleria d'Economia, quan ja s'estava desconvocant la concentració. Assistí a la de l'endemà, davant del TSJC, no pas per intimidar el poder judicial sinó com a resposta pacífica, democràtica i no-

violenta, perquè entenia que els registres i detencions sobtades del dia 20 no ajudaven a la cohesió social. El 2017 es van adherir al Pacte Nacional pel referèndum i recolliren signatures juntament amb CC00 (**Marchena** el tallà: no volia cap discurs sindicalista). Tampoc li deixà explicar gaire qui formava part de la "Taula per la Democràcia", que buscava el diàlg en el conflicte polític... Nou tall de **Marchena**, que aprofità per exposar que l'aturada del país del dia 3-IX el va promoure la "Taula", no el govern de la Generalitat, mentre la vaga, que coincidí amb el mateix dia, era cosa d'altres sindicats.

□El següent a declarar fou **Jaume Asens**, advocat, tinent alcalde Ajuntament Barcelona, que s'hi presentà sense saber si estava querellat. L'interrogava **Àlex Solà**, un home tranquil, al qual, avui, **Marchena** ha tret de polleguera. Entenguem-nos: que **Solà** li fes subratllar el caràcter cívic de la manifestació del 20-IX, no era pas el primer testimoni a relatar-ho; que la violència de la jornada de l'1-0 fou de les FCSE, ja ho sabia de sobres; el que no volia era que **Asens** parlés del suport de l'ajuntament a les accions de la ciutadania exercint el dret de votar i a la manifestació política. Trobava innecessari i fora de lloc que el tinent d'alcalde expliqués l'equilibrada posició política dels comuns i de l'ajuntament en relació a l'1-0. Donaven suport al referèndum, sí, però després de la interlocutòria del TSJC i del decret de la Delegació Govern, el referèndum deixava de tenir efectes jurídics: i esdevenia un exercici qualificat del dret a la manifestació en forma de referèndum. La cosa començà quan ja no li deixà explicar que va fer el dia 20-IX en saber la concentració davant la Conselleria d'Economia (el passà a Catalunya Ràdio). I pitjor quan **Solà** li demanà: "La seva formació política se sentia copartícep de la convocatòria?" **Marchena** el tallà: "No podem fer un debat sobre l'actitud política de cadascun dels testimonis. Faci la constar la protesta, si vol." Oi tant que volia. Seguí: "La reformulo en el sentit que consta en l'escrit de l'acusació". Que no,

insisteix **Marchena**. “Entenc, senyoria, que si no puc formular el motiu de la protesta, se’m vulnera el dret de la defensa.” “Per això vostè formula la protesta. I el president li ofereix de fer una altra pregunta... pertinent.” **Solà** esbufegà. Li demanà si sabia de la concentració de l’endemà. “Sí.” Seguí: “És un fet extraordinari que quan es fan detencions en contextos socials, polítics, es facin concentracions per demanar la llibertat?” **Marchena** el tornà a tallar. La seva “violència ambiental” queia en les profunditats de la sentència i no podia permetre-ho, però ho despistà: “No li faci fer valoracions!” Ara li demanà si l’endemà del 20-IX constata desperfectes en el mobiliari urbà de la zona o s’assabentà de lesions. “No.” “Quin va ser el posicionament de l’ajuntament sobre la convocatòria del referèndum?” **Marchena** treu foc: torna a tallar amb l’excusa que el testimoni ha de narrar i no valorar. **Solà** explota: la pregunta era si l’ajuntament era membre de l’AMI, “perquè forma part de l’escrit d’acusació, aquest manifest de l’AMI!” I obrí les mans i sacsejà les espatlles amb un nou es esbufec. Era com dir-li: “Si no es pot preguntar això...vostè és parcial. Que no ho fa la fiscalia? Quantes vegades els fiscals o els advocats de Vox han demanat als testimonis o als acusats si formaven part de l’ANC o d’Òmnium, com si l’adscripció ideològica pogués ser incriminatòria d’alguna cosa?” Males vibracions. **Asens**, llest com és, ho deixà clar: “No formem part de AMI, però com diu el Secretari Municipal, la vida política de la ciutat, l’1-0 no estava pas en suspens. El TC havia suspès la llei de referèndum, però no l’exercici legítim de manifestació pel que, al nostre entendre, era un abús de dret trencant el pacte territorial. La mobilització ciutadana era una altra manera de veure el referèndum. Una veritable acció de desobediència civil.” **Marchena** aguantava com un timpà de gel. **Àlex Solà**, digne, no les tenia totes. Patia la mateixa impressió d’abans, quant la seva companya **Marina Roig** no podia fer preguntes a **Camil Ros** sobre l’adhesió del seu testimoni a la “Taula per la Democràcia”, convocant de l’aturada de país del 3-0, malgrat la fiscalia ho inclogués en el seu escrit

d'acusació." Però a **Marchena** semblava no importar-li gaire res. Ahir semblava que li rellisqués que tot un tinent d'alcalde no hagués pogut parlamentar amb cap comandament de la GC dels que havien assetjat la seu de la CUP. Només tenia un argument: "El testimoni ha de narrar, no valorar". I aleshores **Asens** va veure la llum. Explicà que la nit anterior de l'1-0, la passà en blanc per poder visitar diferents centres. Enlloc no hi havia ni meses ni urnes. En les cinc o sis escoles que visità, s'hi feien activitats alienes al referèndum. I sí, ell va votar perquè volia restablir el diàleg. "Era un mètode de pressió per a fer negociar el PP", i **Marchena** no el tallà!) I va visitar altres centres... No volia narració, **Marchena**? Doncs li narrà el que havia vist al Ramon Llull. Tensió i patacs. Cap comandament volgué parlar amb ell tot i ser una autoritat ciutadana. I va veure molt cops desproporcionats. I ferits. I dispars amb escopetes amb pilotes de goma (prohibides a Catalunya), sense els avisos prescriptius ni la distància necessària. I va veure com **Roger Español** perdia un ull. I des de l'equip d'observadors muntat per l'Ajuntament recolliren material probatori de tots aquells fets. Volia relat? Doncs allà el tenia. **Moreno** encara li demanà per a tuïts. "No estava per tuïts aquell dia!". I l'acusació popular li sol·licitava quina va ser la intervenció de la Guàrdia Urbana. "No havia de fer res!" **Melero** saltà. "Segur? La instrucció de Fiscalia 8/17 deia que sí..." Si no estaven prou desacreditades les instruccions de Fiscalia, que corregí la jutgessa **Armas** amb la seva interlocutòria des del TSJC anteposant la convivència ciutadana a qualsevol altra acció... allà al davant apareixia un altra.□

Els dos darrers testimonis van ser dues membres de l'ANC, **Sílvia Prat** i **M. Lluïsa Martínez Olivera**, presents el 20-IX-17 a la Conselleria d'Economia. **Prat** va col·laborar com a voluntària el 20-IX a la Conselleria d'Economia. "Mentre jo estava allà, ningú no va intentar de trencar el cordó que fèiem". **Jordi Sànchez** i **Jordi Cuixart** van desconvocar la concentració demanant que tothom marxés a casa. Els més joves

volien continuar la festa. **Fidel Moreno** demanà: “I la gent marxà?” La majoria sí, però un grup de joves més efervescents es quedaren.” Què cercava? Que els dos **Jordis** tenien una certa autoritat damunt la gent? **Martínez** també va ser a la Conselleria d’Economia de quarts de 9 a quarts de 10 i, després, de quarts de 6 fins a mitjanit. “Vaig demanar si podia ajudar i em van donar un plastró al col·legi de Periodistes per a fer de voluntària. Ja n’havia fet d’altres vegades. Havia de sortir una comitiva judicial i l’havíem de mantenir ample. Era a la capçalera.” Cap a les 9 del vespre en **Jordi Sànchez** els digué, i ho va sentir, que havien de passar el cordó darrera el vehicles de la GC (hi havia armes). “Ens va costar fer baixar la gent del damunt dels cotxes.” Els digueren que els reforçaria la Brimo, però no hi arribà. “Els manifestants no van intentar de trencar el cordó de voluntaris. Mai no ens van ni empènyer.” No va sentir els discursos de l’escenari. Quan van pujar als vehicles per desconvocar, primerament **Cuixart** va rebre xiulets. **Jordi Sànchez** convocà per l’endemà, i va ser més ben rebut...” Els judici s’acabà sense saber res dels electes.

□A la sortida vam saber que hi hauria debat a TV3 entre **Junqueras** i **Puigdemont**, si Soto del Real considera oportú deixar la sala de videoconferències. Abans, pensant que hi hauria un segon del vicepresident, el president, per no sortir amb avantatge, enviava en nom seu **Comín**. Ara, amb els permisos de la JEC, **Puigdemont** s’estima més ser-hi en persona.